Γαρουφαλλιᾶς Κωνσταντῖνος (γ' τέταρτο ΙΘ' - μέσα Κ' αἰῶνα)

Καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀργαλαστὴ Πηλίου. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Κ' αἰῶνα διετέλεσε Πρωτοψάλτης στὸν Ἅγ. Νικόλαο Πορταριᾶς. Ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος Γερμανὸς τὸν κατέβασε ὡς Πρωτοψάλτη στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγ. Νικολάου Βόλου μὲ Λαμπαδάριο τὸν Νικόλαο Σταυράκη, ἐνῶ παράλληλα τὸν διόρισε λογιστὴ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη. Στοὺς μαθητές του ἀναφέρεται ὁ Νικόλαος Τσαχτήρης, ὁ ὁποῖος τὸν διαδέχθηκε στὴν Πορταριά. Ὁ Γαρουφαλλιᾶς εἶχε καὶ ἕναν ἀδερφὸ ἐξαιρετικὸ Ἱεροψάλτη στὴ Θεσσαλονίκη.

π. Ζήτης Στέφανος, τοῦ Λεωνίδα (δ' τέταρτο ΙΘ' - μέσα Κ' αἰῶνα)

Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μὲ γλυκύτατη φωνή, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὶς Νιγάδες τῆς Βορείου Ηπείρου. Στὴ θέση αὐτὴ διορίστηκε γύρω στὰ 1926-1927 καὶ παραιτήθηκε τὸ ἔτος 1932 γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας. Ἦταν ἄριστος γνώστης τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἀπόφοιτός τοῦ Ωδείου Ἀθηνῶν ("Σχολὴ Ψάχου"). Ὁ π. Στέφανος Ζήτης ἦταν γιὸς τοῦ Λεωνίδα, φούρναρη στὸ ἐπάγγελμα καὶ ἀδερφὸς τοῦ Παντελῆ Ζήτη, πατέρα τοῦ ἐξαίρετου Ἱεροψάλτου Ελευθέριου Ζήτη, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὡς Λαμπαδάριος καὶ σήμερα εἶναι Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας. Ὁ μακαριστὸς π. Στέφανος τὸ διάστημα 1923-1925, δίδαξε στὴν Α' Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ποὺ ἵδρυσε ὁ φιλόμουσος Μητροπολίτης Δημητριάδος Γερμανός. Στοὺς μαθητές του μουσικωτάτου ἱερέως συγκαταλέγεται ὁ ἀδερφός του Χρυσόστομος Ζήτης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Γαβρίνης. Ὁ μακαριστὸς λευΐτης ἄφησε ἕνα πολύτιμο αὐτόγραφο μουσικὸ βιβλίο μὲ προσωπικές του μελοποιήσεις, τοῦ ὁποίου, δυστυχῶς, ἀγνοεῖται ἡ τύχη.

Καμινάρης Νικόλαος, τοῦ Δημήτριου (1882 - 11/1/1969)

Ὁ Νικόλαος Καμινάρης γεννήθηκε τὸ 1882 στὸν Ἅγ. Λαυρέντιο Πηλίου ἀπὸ τὸν Δημήτριο καὶ τὴν προμυριώτισσα Μαρία. Σύζυγός του ἦταν ἡ συχωριανή του Ἰφιγένεια. Στὴν ἐγγονή του Βασιλική, πρεσβυτέρα σήμερα τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἁγ. Λαυρεντίου, π. Δημήτριου Γιαννούλη, ὀφείλονται ὅλες οἱ πληροφορίες, ποὺ παρατίθενται.Ο Καμινάρης παρακολούθησε τὰ πρῶτα μαθήματα Ψαλτικῆς στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Λαυρεντίου τοῦ χωριοῦ του. Τὸ 1917, σὲ ηλικία 25 ἐτῶν, διορίστηκε ἐπίσημα Πρωτοψάλτης στὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Ἀποστόλου τοῦ Νέου στὸ χωριό. Μετὰ τὸ 1918 τὸν συναντοῦμε στὸν Ἅγ. Γεώργιο Νηλείας καὶ τὸ 1931 Πρωτοψάλτη στὴν

᾽Αγριὰ Βόλου᾽. Ἄλλες πηγὲς μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι διετέλεσε Πρωτοψάλτης στὴν Παναγία Μακρινίτσας, ᾽αλλὰ καὶ στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Βόλου.᾽Αργότερα, ᾽επέστρεψε στὴ γενέτειρά του καὶ παρέμεινε᾽εκεῖ ὡς Πρωτοψάλτης μέχρι τὶς᾽αρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 καὶ ὡς Λαμπαδάριος μέχρι τὰ βαθιά του γεράματα. Μάλιστα, ᾽επέλεξε σ᾽ἴδιος τὸν Πρωτοψάλτη - διάδοχό του, ᾽ακροώμενος᾽ἀπὸ τὸ Ἱερὸ ὅσους δοκιμάζονταν γιὰ τὴ θέση αὐτή᾽. Επιλογή του ᾽ἦταν ο᾽Πρωτοψάλτης᾽ Ιωάννης Μπουρλῶτος, ο᾽οποῖος κρίθηκε᾽άριστος᾽αντικαταστάτης του. ᾽Αποχώρησε τὸ 1965 σὲ ηλικία 83᾽ετῶν καὶ κοιμήθηκε᾽εν Κυρίῳ τὸ 1969.᾽Από τὴν᾽επιθανάτιο κλήνη, ᾽έψαλε τὴν᾽εξόδιο᾽Ακολουθία καὶ᾽άφησε τὴν τελευταία του πνοὴ στὴ φράση "θεωρῶντες μὲ᾽άφωνον".Ως Πρωτοψάλτης λέγεται ὅτι᾽ἦταν μεγαλοφωνότατος ὅταν᾽έψαλλε καὶ προσεκτικὸς ὅταν μιλοῦσε. Συζητοῦσε χαμηλόφωνα, προσέχοντας τὴ φωνή του, ᾽αλλά, γιὰ τὸν᾽ ἴδιο λόγο᾽ἦταν᾽εγκρατὴς καὶ στὴ διατροφή του. Ὡς μελουργὸς᾽έχει᾽αφήσει σημαντικὰ᾽έργα. Ὡς μουσικοδιδάσκαλος υ᾽πῆρξε᾽ονομαστὸς καὶ᾽εξαιρετικός᾽.Έβγαλε πολλοὺς μαθητές, οι᾽οποῖοι᾽έρχονταν σ᾽ αὐτὸν μὲ τὰ πόδια᾽απ᾽ ὅλο τὸ Πήλιο καὶ τὸ Βόλο. Στοὺς μαθητές του᾽αναφέρονται οι᾽Κωνσταντῖνος Κουτούμπας, ᾽Ανέστης Μαλέτος, ᾽Απόστολος Καρκαλᾶς, Γρηγόριος Τουφεξής, Κωνσταντῖνος Τουφεξὴς (εξαδέρφια) καὶ ᾽ Ιωάννης᾽Ακριβογιάννης.

(Έρευνα - Κείμενα: Κων. Χ. Καραγκούνης)

Πληροφόρηση - Αύγουστος 2010